

Ju Pack is ziek en wil graag naar huis

In 1998 is Ju Pack Nederland binnengekomen. Tot 2008 is hij illegaal in Nederland. Hij verdient zijn geld door zwart te werken in een Aziatisch restaurant in Groningen. In het begin van 2008 gaat in de Aziatische gemeenschap het gerucht rond dat er een eenmalig generaal pardon afgekondigd zou worden voor asielzoekers. Het gevolg is dat in zeer korte tijd honderden Aziatische vreemdelingen zich in AC Ter Apel melden voor een asielverzoek. Met touringcars tegelijk komen zij aan.

Sinds twee jaar hebben mijn collega's en ik verschillende gesprekken met Ju Pack. Ondanks dat wij hem vertellen dat hij niet in Nederland mag blijven, onderneemt hij niets om weg te gaan. Ik heb de aanvraagformulieren voor een vervangend reisdocument ingevuld en opgestuurd naar de ambassade, maar nog geen antwoord gekregen.

In maart heb ik weer een gesprek met Ju, helaas zonder resultaat, hij wil niet weg uit Nederland.

Later op deze dag hoor ik via via dat Ju met pijnklachten naar de huisarts is gegaan. De huisarts vertrouwt het niet en laat hem met spoed opnemen in het ziekenhuis. Na diverse onderzoeken en testen komt de dokter tot de conclusie dat Ju zeer ernstig ziek is en meteen geopereerd moet worden. Hij heeft een gezwel in zijn hoofd met meerdere uitzaaiingen.

Na zijn operatie wordt Ju Pack opgenomen in een verpleeghuis. Omdat hij moet herstellen van de operatie kan hij voorlopig niet uit Nederland weg. Eind mei neem ik contact op om te vragen hoe het met hem gaat. Van het verpleeghuis krijg ik te horen dat hij waarschijnlijk niet lang meer te leven heeft. Ik ga op bezoek bij Ju. Hij geeft aan dat hij heel graag naar huis wil om daar zijn laatste dagen door te brengen.

Ik neem contact op met mijn contactpersoon bij de Internationale Organisatie voor Migratie (verder te noemen IOM). Ondanks dat Ju zegt dat hij graag naar huis wil, geeft hij mij niet alle informatie die ik nodig heb. Ju is namelijk heel bang dat zijn zoon er achter komt dat hij zo ziek is. Omdat ik niet alle informatie heb, kan IOM mij op korte termijn niet helpen.

IOM en ik bespreken welke andere weg we moeten bewandelen, om Ju Pack naar huis te laten gaan. Ik bel met een collega en samen bespreken we hoe we hem kunnen helpen.

Wij denken dat vliegen via Beijing, gevolgd door een binnenlandse vlucht naar Shanghai het beste is voor Ju. Omdat Ju een kopie van zijn familieboekje heeft met daarin alle informatie van zijn familie, heb ik geen vervangend reisdocument nodig.

Op mijn eerste aanvraag bij de ambassade heb ik nog geen antwoord gekregen.

Met alleen het familieboekje kan Ju via Beijing naar Shanghai vliegen. De vlucht wordt door mijn collega geboekt. Om diverse positieve ontwikkelingen in de contacten met het consulaat niet te schaden, dit mede in verband met andere lopende zaken, besluit ik toch maar om opnieuw een

vervangend reisdocument aan te vragen. Omdat de vlucht al geboekt is vraag ik om een spoedafhandeling van de aanvraag. Kort daarna heeft Ju telefonisch contact met een medewerker van het consulaat. De medewerker stelt hem een aantal vragen om er zeker van te zijn dat hij ziek is.

Een half uur voordat Ju Pack in juni wordt opgehaald om naar Schiphol te gaan, wordt ineens de vlucht geannuleerd. Als ik navraag doe over het waarom blijkt dat de consul niet wil dat Ju teruggaat. Ik bel met het consulaat maar krijg niemand aan de lijn. Diezelfde middag vertelt de consul mij dat hij een afspraak heeft gemaakt met Ju Pack voor de volgende dag. Ik vraag Ju of hij weet dat hij deze afspraak heeft. Ju zegt dat hij niet gebeld is, maar dat hij het niet erg vindt om de volgende dag naar Den Haag te gaan.

Zo gezegd, zo gedaan. Hij vertrekt de volgende dag met de trein naar Den Haag om met de consul te praten.

De consul belt mij een paar dagen later op en vertelt dat Ju Pack heeft gezegd dat hij volledig genezen is verklaard en dat de consul daarom geen reden ziet om Ju toe te staan naar huis te reizen.

Het gevolg is dat Ju geen vervangende reisdocumenten krijgt.

Ik ben nogal verrast door de mededeling dat Ju genezen is en neem contact op met zijn arts. De arts ontkent dat Ju Pack genezen zou zijn. Hij benadrukt nogmaals dat Ju ongeneeslijk ziek is en dat hij aan de gevolgen van zijn ziekte zal overlijden. De arts legt uit dat door de bestralingen in juni de belangrijkste tumor kleiner is geworden en daarmee de levensverwachting van Ju toegenomen is. Door deze mededeling is Ju gaan denken dat hij beter is. De arts vult nog aan dat Ju verschillende uitzaaiingen heeft die niet kunnen worden behandeld. Ik ga naar Ju en leg hem uit wat de arts mij heeft verteld. Hij belt direct met de consul om de verwarring uit te leggen en toestemming te vragen om naar huis te mogen gaan.

De consul gelooft Ju Pack echter niet meer en zegt dat hij geen vervangende reisdocumenten kan afgeven. Ju is nu druk bezig om alsnog via IOM terug te keren naar huis en heeft hen alle informatie gegeven die zij nodig hebben.

Tot op dit moment is Ju nog steeds in Nederland, ook al wil hij zelf heel graag naar huis.